



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 459/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť V. B., T., zastúpenej advokátom JUDr. J. K., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 33 P 43/07 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo V. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 33 P 43/07 p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 459/08-8 zo 16. decembra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť V. B., T. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou

namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 P 43/07 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Zo sťažnosti vyplynulo, že „... Návrh na zvýšenie výživného som podala dňa 06. 02. 2007 na OS Trenčín... .

Od podania návrhu sudkyňa vytyčila jediné pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 27. 08. 2007, avšak toto bolo odročené na neurčito, nakoľko odporca nepredložil súdu žiadne listinné doklady o majetkových pomeroch, potrebné k rozhodnutiu, pričom mi bolo prisľúbené, že po tom ako odporca zašle žiadané listinné doklady súdu, bude vytyčené pojednávanie a to v čase Vianočných sviatkov, keď sa odporca bude nachádzať na území SR, nakoľko žije v Luxembursku. Do konania bol pribratý prekladateľ na preloženie listinných dokladov, nakoľko tieto boli v troch svetových jazykoch a to dňa 04. 10. 2007, pričom žiadne ďalšie pojednávanie nebolo vytyčené.

Dňom 01. 01. 2008 došlo k reorganizácii súdov, pracovisko v Novom Meste nad Váhom zrušené, spis sa vrátil na súd do Trenčína a bol pridelený do senátu JUDr. J.

Dňa 08. 01. 2008 som písomne žiadala súd o vytyčenie pojednávania a ukončenie veci bez zbytočných prietáhov, dňa 02. 04. 2008 som sa osobne sťažovala na prietahy v konaní u podpredsedu OS JUDr. B. a dňa 29. 04. 2008 som bola taktiež osobne u predsedníčky súdu JUDr. J., dňa 29. 05. 2008 som podala písomne urgenciu o vytyčenie pojednávania.

Hoci vysoko oceňujem prístup predsedu i podpredsedu súdu, ktorí sa o moju vec skutočne zaujímali a prisľúbili mi pomoc, postup súdu považujem za neprimerane zdĺhavý, ktorý je v rozpore s platným právom. Som toho názoru, že postupom súdu bolo porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, keď konanie vo veci maloletých detí majú byť skončené v lehote 3 mesiacov, pričom od podania môjho návrhu uplynulo takmer rok a pol, čo je nezlučiteľné s ustanovením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

... som názoru, že v mojom prípade sa nejedná o zložitú vec vychádzajúcu z predmetu skutkovej ako i právnej povahy sporu. Ja ako navrhovateľka sa snažím vystupovať v konaní aktívne, pričom som predložila súdu všetky žiadané doklady a snažila som sa tak prispieť

k skorému ukončeniu konania, preto moje správanie nemohlo byť príčinou toho, že konanie nie je ešte skončené. Takouto príčinou je však postup OS v tejto veci, ktorý spôsobuje prieťahy v konaní, čoho dôkazom je skutočnosť, že od podania návrhu dňa 06. 02. 2007 na OS Trenčín do 27. 08. 2007 prebehlo prvé pojednávanie a napriek viacerým urgenciám a sťažnostiam na prieťahy v konaní, do dnešného dňa neprebehlo ani len druhé pojednávanie, nieto ešte rozhodnutie vo veci.

Prvoradou povinnosťou súdu i sudcu, ktorému vec bola pôvodne pridelená je organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa osoba obrátila na súd, so žiadosťou o rozhodnutie. ...

Žiadam..., aby ÚS SR rozhodol, že OS Trenčín, v konaní č.: 33 P 43/2007 porušil moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Zároveň žiadam, aby ÚS SR v zmysle čl. 127 ods. 2 druhá veta po konštatovaní, že k porušeniu môjho práva došlo nečinnosťou súdu, prikázal OS v Trenčíne, aby konal vo veci vedenej pod č.: 33 P 43/2007.

Taktiež žiadam, aby ÚS využil svoje fakultatívne oprávnenie dané mu v čl. 127 ods. 2 Ústavy SR a priznal mne sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 50.000,- Sk. Tohto nároku sa domáham z toho dôvodu, že skutočne dlhý čas žijem v právnej neistote, ohľadne zvýšenia výživného na môjho syna, ktorý už čochvíľa dovŕši plnoletosť, má stále vyššie a vyššie nároky a potreby, ktoré som sa snažila mu zabezpečiť, keďže boli odôvodnené, čím som sa zadĺžila, dúfajúc, že peniaze vrátim po rozhodnutí súdu. Ceny práve v tomto čase rastú tak závratnou výškou, že niektoré základné veci si už vôbec nemôžeme dovoliť kupovať, neustále sa uskromňujeme a odopierame si. Syn bude maturovať, bude sa rozhodovať o jeho štúdiu na vysokú školu a ja žijem v neistote, či to budem vedieť finančne zvládnuť, každá prihláška, skúška stojí peniaze navyše, ktoré nemám. Už teraz som v štádiu, keď to nezvládam ani po psychickej stránke, trpím depresiami, ktoré som nikdy predtým nemala a ktoré negatívne ovplyvňujú môj zdravotný stav.“

1.2 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v danej veci takto rozhodol:

„OS v Trenčíne, v konaní vo veci vedenej pod sp. zn.: 33 P 43/2007 porušil právo V. B., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

OS v Trenčíne, v konaní vedenom pod sp. zn.: 33 P 43/2007 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

V. B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk, ktoré je OS v Trenčíne povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia.

OS v Trenčíne ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia V. B., na účet advokáta JUDr. J. K. ... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia a to za 2 úkony po 3.176,- Sk + 2 x r. p. po 190,- Sk, teda spolu 6.732,- Sk.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. M. J., listom z 2. februára 2009 sp. zn. Spr 117/09 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 26. februára 2009.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„... Po oboznámení sa s obsahom spisu nemôžem konštatovať zvýšenú skutkovú či právnu zložitosť tejto veci.

... Z predmetného súdneho spisu sp. zn. 33P/43/2007 som nezistila žiadne prietahy, ktoré by spôsobil sťažovateľ a nezistila som ani žiadne prietahy, ktoré by boli spôsobené súdom. Dĺžka konania bola ovplyvnená tým, že otec dieťaťa žije v zahraničí a bolo potrebné vyhotovovať preklad listinných dôkazov do slovenského jazyka.

...oznamujeme Vám, že netrváme na ústnom pojednávaní.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedol:

„Trvám na skutočnostiach, ktoré som uviedla v mojej sťažnosti... .

Som názoru, že súd nepostupoval v predmetnej veci dieťaťa dostatočne rýchlo, pretože odo dňa podania návrhu na zvýšenie výživného dňa 06. 02. 2007, bolo rozsudkom

rozhodnuté po roku a 9 mesiacoch, pričom postup súdu v tejto veci považujem za neúmerne zdĺhavý. ...

Keďže išlo o vec zvýšenia výživného, tieto veci je súd povinný riešiť prednostne, pričom je evidentné, že som osobne 3x žiadala o vytýčenie termínu pojednávania, oznámila súdu, kedy bude odporca prítomný na Slovensku, aby bolo pojednávanie určené v tomto čase, čo sa však nestalo a súd argumentuje, že priesťahy boli spôsobené prekladateľom, ktorý žiadal 2-krát o predĺženie termínu prekladov do slovenčiny.

Prečo súd neurgoval predloženie preložených listín do slovenčiny, s pohrozením krátenia odmeny tlmočníkovi, pričom tomuto vyplatil plnú odmenu ako si uplatnil?

Som názoru, že o priesťahoch v súdnom konaní možno hovoriť aj v tomto prípade, keďže súd vôbec nevyužije tie procesné alebo iné prostriedky, účelom ktorých je nielen účinná, ale aj rýchla ochrana práv účastníkov súdneho konania, príp. ak k ich použitiu siahne vtedy, keď je ich skutočný príspevok (účinnok) k dosiahnutiu tohto účelu súdneho konania vylúčený, príp. je značne minimalizovaný (nález ÚS SR č. 57/97). Súd má zastupovať práva maloletého dieťaťa a chrániť ho.

Postupom súdu bolo v tomto prípade porušené moje právo na prejednanie veci bez zbytočných priesťahov, keď konania vo veci maloletých detí, majú byť skončené v lehote 3 mesiacov. V tomto prípade uplynulo 21 mesiacov, pokiaľ som sa dočkala rozsudku.

Postupom súdu bolo zamedzené môjmu mal. dieťaťu, po neúmerne dlhú dobu, zdieľať vyššiu životnú úroveň svojho otca, ktorý bol preukázateľne zamestnaný v zahraničí a mal dostatok finančných prostriedkov na zvýšenie výživného, sám však nebol ochotný poukazovať finančné prostriedky na dieťa.

Ja ako navrhovateľka som bola nútená sa zadlžiť a siahnuť na samé dno svojich psychických síl. Je paradoxné, že ako pracovníčka OS Trenčín, som bola nútená sa obrátiť až na Ústavný súd a až potom, ako vec prišla na vyjadrenie, sa veci pohli a vo veci bolo rozhodnuté dňa 21. 11. 2008...

Po vyhlásení rozsudku sme sa účastníci vzdali práva podať odvolanie, takže aj tu vidím pochybenie súdu, že v priebehu sporu nevyužil možnosť uzavrieť dohodu a nevedol odporcu k tomu, aby mohol schváliť súd buď dohodu o zvýšení výživného alebo zmier.

Bol to práve súd, ktorý neúmerne dlhým vedením sporu, umožnil odporcovi našetriť si na nové auto, ako to vyplynulo z výsluchu pred vynesením rozsudku.

Som preto názoru, že moja sťažnosť na Ústavný súd, na prietahy v konaní a z toho plynúce porušenie základných práv a slobôd zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je dôvodná a preto žiadam, aby bolo rozhodnuté Ústavným súdom tak, ako som uviedla v petite mojej sťažnosti zo dňa 05. 06. 2008, okrem ods. 2 petitu, pretože nebude potrebné prikazovať súdu, aby čo najskôr vo veci rozhodol, keďže už dňa 21. 11. 2008 bol vyhlásený rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným.

Žiadam však priznať, primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk (1659,70 €), ako som žiadala a náhradu trov právneho zastupovania za 2 úkony po 105,42 € + 2x r.p. po 6,35 € a za 1 úkon (toto vyjadrenie) 115,90 € + r.p. 6,95 €, teda spolu 346,69 € (10.435,35,- Sk).

Zároveň Vám oznamujem, že netrváme, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 33 P 43/07:

Dňa 6. februára 2007 podala sťažovateľka ako zákonná zástupkyňa (matka) maloletého R. B. Okresnému súdu Trenčín návrh o zvýšenie výživného na maloletého proti Ing. P. T. (ďalej len „otec“). Vec bola pridelená zákonnej sudkyňi Mgr. S. M.

Dňa 8. februára 2007 súd uznesením č. k. 33 P 43/07-9 ustanovil úrad práce, sociálnych vecí a rodiny za opatrovníka pre maloletého R. B.

Dňa 20. februára 2007 súd vyzval odporcu na uvedenie zahraničnej adresy svojho bydliska, zaslanie potvrdenia o príjme a oznámenie, kedy sa bude nachádzať na území Slovenska. Súd zároveň vyzval sťažovateľku, aby oznámila adresu svojho syna.

Dňa 22. februára 2007 otec e-mailom oznámil súdu svoju zahraničnú adresu.

Dňa 27. februára 2007 otec e-mailom oznámil súdu možnosť dostavenia sa na súd na vypočutie na 16. apríl 2007, keďže sa zdržiava v Anglicku.

Dňa 3. apríla 2007 sa otec písomne vyjadril k návrhu na zvýšenie výživného.

Dňa 11. mája 2007 otec doplnil svoje vyjadrenie z 3. apríla 2007 a oznámil súdu, že sa zdržuje na Slovensku. Súdu tiež zaslal potvrdenie o svojom príjme.

Dňa 26. júla 2007 súd nariadil termín pojednávania na 27. august 2007.

Dňa 30. júla 2007 súd vyzval účastníkov na uvedenie rozhodujúcich skutočností a predloženie dôkazov.

Dňa 27. augusta 2007 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia listinných dôkazov.

Dňa 10. septembra 2007 sa otec písomne vyjadril k predmetnej veci a súdu zaslal listinné dôkazy.

Dňa 4. októbra 2007 súd uznesením č. k. 33 P 43/2007-124 ustanovil Mgr. Š. E. za prekladateľa a zároveň ho požiadal o vykonanie prekladu pripojených listinných dôkazov. Úlohou prekladateľa bolo vykonávať preklady z jazyka anglického, francúzskeho a nemeckého do jazyka slovenského a naopak.

Dňa 4. decembra 2007 boli prekladateľovi zaslané listinné dôkazy na preloženie.

Dňa 3. januára 2008 prekladateľ požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na preloženie listín.

Dňa 4. januára 2008 bola vec pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. J. J.

Dňa 8. januára 2008 sťažovateľka upozornila súd na prieťahy v konaní a požiadala o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 30. januára 2008 okresný súd predĺžil lehotu na vyhotovenie prekladov do 31. marca 2008.

Dňa 2. apríla 2008 prekladateľ zaslal súdu preložené písomnosti.

Dňa 2. mája 2008 súd vykonal telefonický dopyt na Okresný súd Poprad na zistenie, či sa neviedlo v minulosti, resp. či sa nevedie konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletej A. T. (dieťa z prvého manželstva otca). Bolo zistené, že sa takéto konanie neviedlo a ani sa nevedie.

Dňa 29. mája 2008 sťažovateľka urgovala súd o nariadenie termínu pojednávania a upozornila na prieťahy v konaní. V ten istý deň súd uznesením č. k. 33 P/43/2007-233 priznal prekladateľovi odmenu za prekladateľské úkony.

Dňa 3. júna 2008 súd e-mailom vyzval otca na predloženie relevantných dokladov za obdobie od apríla 2007.

Dňa 9. júna 2008 otec oznámil súdu, že zaobstaranie dôkazov bude trvať určitý čas.

Dňa 3. júla 2008 súd opätovne vyzval otca na predloženie dokladov.

Dňa 8. júla 2008 otec predložil súdu požadované listinné dôkazy.

Dňa 9. júla 2008 boli predložené listinné dôkazy zaslané prekladateľovi na vykonanie prekladu.

Dňa 25. augusta 2008 súd urgoval prekladateľa, keďže mu bola určená lehota 20 dní.

Dňa 3. septembra 2008 sťažovateľka požiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 24. septembra 2008 prekladateľ zaslal súdu preložené listinné dôkazy s ospravedlnením, že nemohol vyhotoviť preklad v určenej lehote z dôvodu, že sa zúčastnil trojtýždňového jazykového kurzu v zahraničí.

Dňa 26. septembra 2008 bola uznesením č. k. 33 P 43/07-287 prekladateľovi priznaná odmena za prekladateľský úkon.

Dňa 14. októbra 2008 súd nariadil termín pojednávania na 21. november 2008.

Dňa 21. novembra 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 33 P 43/07-321, ktorým sa otcovi dieťaťa zvýšila vyživovacia povinnosť za obdobie od 1. septembra 2006 do 31. januára 2008 zo sumy 2 800 Sk na sumu 3 600 Sk a s účinnosťou od 1. februára 2008 na sumu 9 000 Sk mesačne. Po vyhlásení rozsudku sa všetci účastníci vzdali svojho práva na podanie opravného prostriedku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 P 43/07 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zvýšení výživného v konaní, v ktorom otec má trvalý pobyt a prácu v zahraničí, môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci so zdlhhavejšou prípravou pojednávania, najmä

zadovažovaním podkladov z cudziny a ich prekladov na účely rozhodnutia. Posudzovanú dĺžku konania aj v danom prípade bolo možné pripísať z tohto pohľadu aj určitej skutkovej zložitosti veci, na ktorú nebolo možné v okolnostiach danej veci neprihliadnuť.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom skúmal, či okresný súd postupoval v danej veci plynule a bez zbytočných priet'ahov. Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súvisiaceho spisového materiálu (z II bodu tohto nálezu), ktoré si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne s výnimkou, keď bola vec u prekladateľa a keď došlo ku krátkodobým priet'ahom v danej veci. Okrem tohto obdobia však okresný súd vo veci sústavne vykonal úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. Procesné úkony okresného súdu od nápadu veci až do vydania rozhodnutia v podstate plynulo smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky a jej maloletého syna, čo bolo hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 61/98). Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez priet'ahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd tiež poznamenáva, že v zmysle svojej konštantnej judikatúry nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle

čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd dospel k záveru, že právo sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní okresného súdu porušené nebolo.

Vzhľadom na uvedený záver ústavného súdu už bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v jej sťažnosti (návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o trovách konania a pod.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2009